

Sygn. akt **II AKa 210/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Olszewski (spr.)
Sędziowie:	SA Piotr Brodniak SO del. do SA Artur Karnacewicz
Protokolant:	sekr. sądowy Emilia Biegańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Bogusławy Zapaśnik

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2012 r. sprawy

P. Ś.

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. i inne

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 19 czerwca 2012 r., sygn. akt III K 37/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną wobec P. Ś. karę łączną pozbawienia wolności podwyższa do 4 (czterech) lat;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (1) kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, w tym od opłaty.

Artur Karnacewicz Andrzej Olszewski Piotr Brodniak

Sygn. akt II AKa 210/12

UZASADNIENIE

P. Ś. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 4 grudnia 2011 r. w S., w rejonie Parku (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym nieletnim, posługując się podczas zdarzenia nożem, demonstrując go pokrzywdzonym poprzez trzymanie w ręku, a następnie używając tego noża w stosunku do A. T. poprzez ugodzenie go w okolice stawu ramiennego lewego, w wyniku czego u pokrzywdzonego doszło do naruszenia czynności narządu ciała jakim jest kończyna górna lewa i klatka piersiowa na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 kk, usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia torebki damskiej o wartości 40 złotych wraz z jej zawartością w postaci telefonu komórkowego marki L. o wartości 100 złotych, kluczy od mieszkania i pracy, portfela o wartości 10 złotych wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 300 złotych, dowodu osobistego wystawionego na dane J. T., dwóch kart płatniczych wystawionych przez (...) na dane J. T. i (...) S.A. na dane A. T., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na opór stawiany przez pokrzywdzonych oraz pojawienie się osoby trzeciej,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

II. w dniu 4 grudnia 2011 r. w S., w rejonie Parku (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym nieletnim, po uprzednim użyciu przemocy wobec małoletniego M. K. (2), poprzez założenie chwytów obezwładniających na szyję i doprowadzeniu tym samym do stanu bezbronności oraz posługując się podczas zdarzenia nożem poprzez okazanie go, wykonywanie tym narzędziem ruchów na wysokości brzucha P. K. i grożenie jego użyciem, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki S. (...) wartości 100 złotych, telefonu komórkowego marki N. (...) wartości 400 złotych oraz pieniędzy w kwocie 2 złotych, czym działał na szkodę M. K. (2) i M. K. (3) oraz P. K.,

tj. o czyn z art 280 § 2 kk.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 19 czerwca 2012 r., P. Ś. uznano za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn opisany w punkcie I oskarżenia, na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, wymierzono mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

- za czyn opisany w punkcie II oskarżenia, na podstawie art. 280 § 2 kk, wymierzono mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 i 86 § 1 kk połączono orzeczone P. Ś.

kary i orzeczono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczono oskarżonemu, na poczet orzeczonej kary, okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w niniejszej sprawie od dnia 05 grudnia 2011 roku.

Nadto, na podstawie art. 44 § 2 kk orzeczono przepadek dowodu rzeczowego w postaci noża z czarną rękojeścią przechowywanego w KP S..

Zasądzono na rzecz adwokata M. K. (1) kwotę 1.230 (jeden tysiąc dwieście trzydzieści) złotych (w tym 23 % VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, a jednocześnie zwolniono P. Ś. w całości od kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżyli zarówno prokurator, jak i obrońca oskarżonego. Oskarżyciel publiczny wyrokowi zarzucił:

„rażącą niewspółmierność kary wyrażającą się w orzeczeniu wobec P. Ś. za pierwszy z przypisanych mu czynów wskazanych w "sentencji wyroku kary jednostkowej w wysokości 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i w konsekwencji kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji w wysokości 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, podczas gdy bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, stopień zawinienia oskarżonego, w szczególności charakter popełnionych przestępstw, motywacja i sposób działania sprawcy wyrażający się w nie tylko w posługiwaniu się podczas zdarzenia nożem, co należy do znamion przestępstwa, ale jego faktycznym użyciu

wobec jednego z pokrzywdzonych i spowodowaniu w ten sposób obrażeń kwalifikowanych z art. 157 § 1 kk, działanie oskarżonego wspólnie z nieletnim, w stanie nietrzeźwości, motywowane chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej, a nadto sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa, w szczególności uprzednia karalność jako nieletniego i całkowita nieskuteczność stosowanych środków wychowawczych uzasadniają przekonanie, że wysokość orzeczonej wobec oskarżonego kary jednostkowej za czyn popełniony na szkodę małżeństwa T. na poziomie dolnej granicy ustawowego zagrożenia oraz w konsekwencji wysokość kary łącznej, nie spełni swoich celów wychowawczych i zapobiegawczych w stosunku do oskarżonego, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.”

Podnosząc powyższy zarzut, na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k., prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

„- uchylenie rozstrzygnięcia w zakresie wymierzonej kary łącznej,

- podwyższenie kary jednostkowej za czyn opisany w punkcie I sentencji wyroku do wysokości 4 (czterech) lat,

. - wymierzenie nowej kary łącznej w wysokości 5 (pięciu) lat.”

Natomiast obrońca oskarżonego, zarzucając wyrokowi „rażącą surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności”, wniósł o zmianę wyroku „poprzez złagodzenie obu kar jednostkowych pozbawienia wolności do lat 2 oraz na podstawie zasady absorpcji orzeczenie kary łącznej w wymiarze lat 2 z zastosowaniem instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary wynikającej z art. 60§1 i 2 kk i jednoczesnym orzeczeniem jej z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 lat próby.”

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora zasługiwała częściowo na uwzględnienie, tym samym apelacja obrońcy oskarżonego okazała się bezzasadna, i to w stopniu oczywistym.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy wymierzył odpowiednie jednostkowe kary pozbawienia wolności za przypisane oskarżonemu dwa przestępstwa rozboju, uwzględnił okoliczności ich popełnienia, motywy działania sprawcy, ale także przyznanie się do winy i okazaną skruchę.

Jest oczywiste, że czyn popełniony na szkodę małżeństwa J. T. i A. T. miał większy ciężar gatunkowy, gdyż doszło do zranienia jednego poszkodowanego nożem, którym posłużył się P. Ś.. Jednak przebaczenie ze strony tych pokrzywdzonych i fakt, iż czyn ten zakończył się na etapie usiłowania, przemawiało za orzeczeniem najniższej kary w ramach ustawowego zagrożenia. Dlatego część apelacji prokuratora, postulującego podwyższenie kary orzeczonej za to przestępstwo do 4 lat pozbawienia wolności, nie zasługiwała na uwzględnienie.

Oczywiście, nie było żadnych podstaw do uwzględnienia postulowanego przez obrońcę nadzwyczajnego złagodzenia kary. Trudne warunki wychowawcze, w których przebywał oskarżony, w żaden sposób nie uzasadniają jego zachowań. Przecież oskarżony nie realizował należycie obowiązku szkolnego, dopuszczał się czynów zabronionych jako nieletni i nawet nie próbował się zmienić. Popełnienie przez niego dwóch kwalifikowanych rozbojów świadczy o postępującej demoralizacji P. Ś. i konieczności oddziaływania na niego w zamkniętym zakładzie karnym. Tym samym apelacja obrońcy była oczywiście bezzasadna.

Natomiast częściowo zasługiwało na uwzględnienie stanowisko prokuratora, w którym postulował podwyższenie kary łącznej pozbawienia wolności. Cóż z tego, że oskarżony popełnił dwa przestępstwa w krótkim czasie, podobnie kwalifikowane (co przemawiałoby za zastosowaniem zasady absorpcji), skoro jednocześnie działał on w sposób zdecydowany i przemyślany, nie wystarczyło mu zrealizowanie napadu wobec małoletnich M. K. (2) i P. K.. Wspólnie ze współsprawcą obserwowali okolice bankomatu, ponownie napadli na osoby, które wypłaciły pieniądze, przy czym nie powstrzymało oskarżonego nawet to, że tym razem były to osoby dorosłe.

Ten fakt świadczy o bezwzględnym dążeniu do zdobycia pieniędzy, a P. Ś. nie zawahał się zranić nożem A. T.. Taki sposób działania, determinacja w realizacji zaplanowanego celu, ale również napaść łącznie na cztery osoby, w miejscu publicznym – przemawiały przeciwko orzeczeniu minimalnej kary łącznej. Dlatego Sąd Apelacyjny wymierzył P. Ś. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności. Uwzględnia ona wyżej przytoczone fakty, ale także okoliczności łagodzące, które opisano wcześniej.

Zdaniem Sądu Odwoławczego, taka kara pozwoli na przeprowadzenie odpowiedniej resocjalizacji oskarżonego, a jednocześnie tylko od zachowania się P. Ś., w trakcie jej wykonywania zależy, czy zostanie odbyta w całości.

Orzeczenie o wynagrodzeniu za obronę z urzędu znajduje swoje uzasadnienie w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w związku z § 14 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) – Dz. U. nr 163, poz. 1348 z późniejszymi zmianami.

Ponieważ oskarżony nie posiada żadnego majątku, nie uzyskiwał przed aresztowaniem dochodów i ma do odbycia bezwzględną karę pozbawienia wolności - na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym od opłaty za drugą instancję.